

Velkej bílej dům

Pavλίna Jíšová

Když se kouknu k horám v dáli
v duši mám ten stín
ten co zazněl v táty houslích
stín co zní jak splín

Kam se tóny ztrácí dnes jukebox nám je hrá
stroj zní a tóny houslí jen málokdo už zná

Vídám zářivej bílej dům tátou stavěnej
dal skrýš k mým snům

Vídám velkej bílej dům
snívám sen patřil k mým všem dnům

Být tak chvíli s mámou a houf dětí kolem mít
a svolávat je zmáčené a klít

Zas být tak chvíli s tátou svou dlaní jeho skrýt
nebo procházet se v horách chvíli touhou žít

Vídám velkej bílej dům tátou stavěnej
dal skrýš k mým snům

Vídám velkej bílej dům
snívám sen patřil k mým všem dnům

Proč se loudám blátem a houf lidí kolem mám
když každý z nich je zmáčený a sám
proč neprší mi štěstí jak ve snech vzdálených
sama spím a vstávám loudím smích

Vídám velkej bílej dům tátou stavěnej
dal skrýš k mým snům

Vídám velkej bílej dům
snívám sen patřil k mým všem dnům